

- 3) În măsura în care este necesar să se decidă asupra caracterului abuziv al clauzelor contractuale enumerate în anexa la [Directiva 93/13], ținând seama și de criteriile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din directivă, o clauză contractuală care are incidență asupra deciziilor consumatorului în ceea ce privește executarea contractului, soluționarea litigiilor cu creditorul pe cale judiciară sau extrajudiciară sau exercitarea drepturilor sale respectă cerința unei redactări clare și inteligibile, prevăzută la articolul 5 din directiva menționată, în condițiile în care, deși este redactată în mod clar din punct de vedere gramatical, produce efecte juridice care nu pot fi stabilite decât prin interpretarea normelor naționale în privința cărora nu exista o practică judiciară uniformă la momentul încheierii contractului și fără ca această practică să se fi consolidat în anii următori?
- 4) Punctul 1 litera (m) din anexa la [Directiva 93/13] trebuie interpretat în sensul că o clauză contractuală care nu a fost negociată individual poate fi de asemenea abuzivă în cazul în care permite cocontractantului consumatorului să stabilească în mod unilateral dacă prestația consumatorului este conformă cu prevederile contractului, precum și în cazul în care consumatorul recunoaște că aceasta este obligatorie în privința sa, inclusiv înainte ca părțile contractante să fi efectuat orice prestație?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29).

**Recurs introdus la 22 februarie 2018 de Tulliallan Burlington Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 6 decembrie 2017 în cauza T-120/16, Tulliallan Burlington Ltd/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Tulliallan Burlington Ltd (reprezentant: A. Norris, barrister)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Burlington Fashion GmbH

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului prin care s-a respins acțiunea introdusă de Tulliallan Burlington Ltd (TBL) împotriva deciziei camerei de recurs;
- anularea deciziei camerei de recurs [sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal, în conformitate cu hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție];
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și a Burlington Fashion GmbH (BFG) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de TBL în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta („TBL”) declară recurs împotriva hotărârii Tribunalului, întrucât acesta a săvârșit următoarele erori de drept:

1) Motive întemeiate pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din RMUE ⁽¹⁾

- a) în mod eronat, Tribunalul nu a făcut nicio constatare referitoare la „legături”;

- b) de asemenea, Tribunalul a constatat în mod eronat că TBL nu a dovedit în mod corespunzător atingerea adusă caracterului distinctiv sau profitul necuvenit;
- c) întrucât a concluzionat în sensul că nu au fost furnizate elementele de probă necesare, Tribunalul în mod eronat (i) a stabilit cerințele legale la un nivel prea ridicat și (ii) nu a ținut seama de elementele de probă relevante;
- d) în fapt, singura concluzie la care putea să ajungă Tribunalul era aceea că a existat o atingere adusă caracterului distinctiv și, împreună sau în subsidiar, un profit necuvenit;
- e) Tribunalul a respins în mod eronat capătul de cerere al TBL referitor la faptul că decizia camerei de recurs este afectată de o eroare întrucât nu a ținut seama în mod vădit de observațiile care i-au fost prezentate.

2) Motive întemeiate pe încălcarea articolului 8 alineatul (4) din RMUE

- a) Tribunalul nu a reținut că camera de recurs ar fi trebuit să solicite observații suplimentare referitoare la articolul 8 alineatul (4) în împrejurări în care singurul mijloc de a asigura respectarea normelor de procedură ar fi fost ca aceasta fie să solicite astfel de observații, fie să se pronunțe numai în temeiul articolului 8 alineatul (5) și să retrimită cauza diviziei de opoziție pentru a se pronunța în legătură cu aspectul referitor la articolul 8 alineatul (4). Tribunalul ar fi trebuit să anuleze decizia camerei de recurs;
- b) Tribunalul a confirmat în mod eronat concluzia camerei de recurs potrivit căreia TBL nu a dovedit că fuseseră îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 8 alineatul (4). Tribunalul ar fi trebuit să constate eroarea săvârșită de camera de recurs, să anuleze constatările acesteia cu privire la articolul 8 alineatul (4) și să constate el însuși încălcarea articolului 8 alineatul (4).

Motive întemeiate pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) din RMUE

- a) Tribunalul a aplicat în mod greșit Hotărârea *Praktiker* întrucât, în conformitate cu Hotărârea Curții de Justiție în cauza EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), Hotărârea *Praktiker* nu se aplică în speță mărcilor anterioare;
- b) în plus sau cu titlu subsidiar, Tribunalul a aplicat în mod greșit Hotărârea *Praktiker*, întrucât hotărârea respectivă nu se aplică serviciilor furnizate de galeriile comerciale;
- c) chiar admitând că mărcile anterioare ale TBL intră în sfera noțiunii „servicii de vânzare cu amănuntul” și, prin urmare, sub incidența Hotărârii *Praktiker*, Tribunalul a interpretat în mod eronat această hotărâre în sensul că exclude orice constatare a unei similitudini care poate genera o confuzie;
- d) întrucât a săvârșit erori în ceea ce privește constatările referitoare la aplicarea Hotărârii *Praktiker*, Tribunalul nici nu (i) a efectuat o evaluare a riscului de confuzie, și nici (ii) nu a trimis cauza camerei de recurs în vederea unei astfel de evaluări. În speță, Tribunalul trebuia să adopte una dintre aceste două abordări.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).